

EMLÉKEK ERDÉLYBŐL

IRTA:
FRENCZ GÉZA

SCHINKOVITS LAJOS, UJPEST, ISTVÁN-ÚT 1.

*Mint Erdély szülötte, Erdély miatt fájó szívem
vigasztalására*

FRENCZ GÉZA.

BEVEZETÉS.

Szívem örök szerelmének földjén, Erdélyben születtem, nevelkedtem és tanultam.

Erdély népe vallásos és hazaszerető.

Sok-sok dalt, nótát, tréfát hallottam és jegyeztem fel Erdélyben még az áldott béke idejében.

Ki hitte volna, hogy a háború Erdély elvesztét adja.

Vitézül és bátran harcolt Erdély népe a világ minden táján.

Drága Székelyország, nemes székelyek és szászok és ti vitéz délvidéki svábok, a ti sorsotokat mindnyájan gyászoljuk!

Megható volt olvasnom :

»Doberdo kövein sok honvéd vére kicsordult.

Névtelen szent sereg ez, itt halt a drága honért.

Palakó elenyész, nem méltó öre hírüknek,

Nincs ide írva nevük, szívbe írottak azok!«

DALOK, NÓTÁK, NÉPSZOKÁSOK.

Ides anyám mér szültél e világra
Ennyi, búra, ennyi szamarúságra.
Jabb lett vóna ici pójás karámba
Zártál vóna diófa kaparsóba.

Benyilesbe saraztak katonának
Nyegerfalván láttam el a babámat
3 ujjam feltartattam az égre
Úgy esküttem meg az élő Istenre.

Nem ettem én ma egyebet
Csak egy fazík aluttejet
Azt is csak úgy kenyír nélkül
Mast vagyok szerető nélkül.

Ides volt az anyám teje
Keserű a más kenyere
Keserű is, keserves is
De még sokszer siralmas is.

Akinek nincs szeretője, babája,
Mennyik ki a ződ erdőbe magába.
Írja fel a legmagasabb bikkfára
Hogy neki nincs szeretője, babája.

Hej de bajos lesz egyet szeretni,
 Tevis kézül az ibaját kiszedni.
 Kiszedném én, de megszúrja kezemet,
 Szegény vagyok, megcsaltad ja szívemet.

Megcsaltam már 100 ezerszer is
 Rece-fice, haj.
 Leveles a galy,
 J'engem többet meg ne csalj.

Megcsallak babám téged is,
 Megcsaltam már 100 ezerét is
 Rece-fice haj !
 Leveles a galy,
 Engem babám többet
 Meg ne csalj.

ídes anyám sak szíp szava
 Mire nem hallgattam saha
 Ráhallgatnám, de mán késő
 Esik előttem az eső.

Huszárnak saraznak
 De bakának annak
 Verje meg az eső
 De megszamarított.

Szabad a madárnak
 Ágrul-ágra szállni,
 De nékem nem szabad
 Este későn jární.

Kék iboja, ha leszakítanálak
Mít mandanál, ha elhajnálak
Asz mandanám, verjen meg a Teremtő
Mér nem vuótál igaz szívű szerető.

Leégett a budapesti szivargyár
Benne sétál, benne sétál 3 göndörhajú jány
Akka sétál, mikar az a lagas szárú cipője
Gyenyerkedik benne ja szeretője!

Rigó, rigó, de szép sárga rigó
Katanának iratatt a bíró
Bíró uram, legyen ajan szíves
Ne írja be, hagy vagyok 20 éves.

Ides anyám a kitöm
Kíreti ja szeretóm
Ha kíreti add ada
Én is úgy attam ada.

Sárga ja repce levele
Vártalak babám ja zeste
Vártalanúl jüttél hozzám
Álgyon meg az Isten rózsám.

Kerék udvar, kicsi ház
Hát te kis jány micsinálsz
Egyenetem magamat
Váram a galambamat.

Ez a Tárkány de szíp hejen van,
Mer a templom közepibe van.
Kereskerül aranycsipke,
Rászállott egy bús gerlice.

Ne szállj ide, te bús gerlice,
Nem jött még a párod ide
Nem kell nékem senki párja
Ha j'az enyim el van zárva.

El van zárva vasas zár alá
Ferenc Jóska két karja alá
Temlec ajtó mast nyíjjál ki
Te meg babám szabadujj ki.

Szabadulnék, hej de nem lehet
Ferenc Jóska, haj de nem enged.
Fáj a szívem kívül-belül
Bánat szorítja két felül.

Ides anyám, szennyes ingem, gatyám.
Házasadnék, de nem jönnek hazzám.
Ajan kínyes jányok laknak erre,
Rá se níznek a szegény legínyre.

A tarkányi bíró háza cserepes.
Rajta 9 ablak salukáteres
10-iken maga níz ki a bíró.
Gyertek fiúk mer megjött a behívó.

Hárman jüttek az este kiretni,
 ídes anyám nem akart engedni,
 ídes anyám bundája — bundája
 Aj háj, mas megyek hazzája.

Jez a kis lány meríti a vizet,
 Beleütett ja szerelem hideg.
 ídes anyám hideglél, hideglél,
 A földbe jár az egér, az egér.

Egye fene, ki a gőzest csinálta
 Ki az uttyát oly messzire tanálta
 Elviszik a szegény legényt messzére
 A császárnak savanyú kenyerére.

Nincsen nékem arravaló pínzem
 Mert megitta ádá az felesígem
 Lesz még nékem barravaló pínzem,
 Nem issza meg csárdás felesígem.

Kis kertemben nyiladozik a pinkesdi piras rózsa.
 Édes kedves kis angyalain, szakítsál egy szálát róla.
 Minden rózsabimbó csakis neked virít
 Nem adom én babám másnak.
 Szívemet is, lelkemet is neked adam ráadásnak.

Ha bemegyek a lindai bazarba,
 Arany gyűrűt választak a rózsámnak.
 Ajan legyen a gyűrűnek a köve,
 Mint a régi szeretőmnnek a szeme.

Ides anyám engedjen el a bálba,
 Hagy lássam, hagyán táncal a babája.
 Fejér a ruhája, csak a szeme, szemöldeke fekete
 Csuhaj, adná a jó Isten, hogy az enyím lehetne.

Mija-ija Zavarásán megárad
 Riva partján búsulok én utánad.
 Zúgva jönnek, zúgva mennek a habak,
 Én pedig a Riva partján maradak.

Ha meghalok, meghagyam a babámnak
 Ne sirassan engemet csak vasárnap.
 Csak akkor is balszemével sirassan,
 Jabb szemével babájára kacsintsam

Hajlik, hajlik a meggyfa ága.
 Darutallam hideg szél fujdagálja,
 Fújjad, fújjad, úgyse soká fujad már,
 Ferenc Jóska regutája vagyok már.

Huszárnak sarazatt,
 De bakancsát adott.
 Verje meg az eső,
 De megsamarított.

ídes anyám felnevelt kend engemet,
 Mégse tudja az én bús életemet.
 Ha ken' tunná az én bús életemet,
 Éjjel-nappal siratna ken' engemet.

Haragszik rám a tarkányi bíró,
Mért nem lettem katanának való,
Bíró uram, én arról nem tehetek,
Ha az Isten civilnek teremtett.

Ez a kis jány meríti ja vizet,
Beleütött a szerelem-hideg.
Édes anyám hideglél, hideglél
Amijóta elmentél, elmentél.

Hull a hó, hull a hó.
Lesz belőle hógujó.
Muszka — nímet megbánja
Ha a magyart megbántja.

Kék ibalya búra hajtja le fejét,
Mert az égből nem locsolják a tövét.
Szállj le harmat kék ibolya tövére,
Mast találtam egy igaz szeretőre.
Mast találtam egy igazra, egy jóra,
Mast találtam egy kedvemre valóra.

Búza, búza, de szép tábla búza,
Majd tavaszra kihajlik az útra.
Nagy tarkányi lányok learatják,
A legínyek asztagba is rakják.

Tábla, tábla, de szép tábla búza,
Kezepébe két szál levendula.
Levendula mast van virág nélkül,
Én is mast vagyok szerető nélkül.

Ezt a kis jányt nem az anyja nevelte,
Kis pacsirta barázdába költette.
Nem kell neki ídes anyja dunnája,
Betakarja szeretője subája.

Még aszfnangyák, nem adnak, nem adnak,
Engemet a kedves galambamnak,
Megtagam apámat, anyámat,
Mégse hagyam a babámat másnak.

Szabad a madárnak,
Ágról ágra szállni.
Szabad a legínynek,
Szabad a legínynek
A lányakhaz járni.
Szabad megölelni
Szabad megcsókálni
Este 6 órától
Reggel 8 óráig
Szabad véle lenni.

A babának nem írok több levelet,
Szilaj csikó megrúgta a kezemet.
Fájdalmas a szilaj csikó rúgása,
Sír a babám, hallik a zakagása.

Én az anyámnak nem írok több levelet,
Éles gulyó elvette a kezemet.
Gyere pajtás, írd meg a jó anyának,
Nincs jobb keze a katana-fiának.

Kék pántlika a harisnyám kötője,
 Asz gandaltad, hagy ráleszek mindenre.
 De a legíny mingyár csak ászt gandaja,
 Övé a jány, ha egyszer megcsókajja.

Két nyárfa koszt kisütött a haldvilág,
 Az én babám a többi koszt gyöngyvirág,
 Nem kell néki éjszaka gyertyavilág,
 Mégis genderre fűsüli a haját.

Ides anyám, mi van a kitőjébe ?
 Piras alma, agyík nekem belőle !
 Úgyse soká eszem anyám almáját,
 Felveszem a Ferenc Jóska ruháját.

Ides anyám, mi van a kitőjébe ?
 Ha kenyír van, adj egy kicsit belőle,
 Úgyse soká eszem anyám kenyérit,
 Viselem a Ferenc Jóska fegyverit.

Kis Kamarám, Nagy Kamarám
 Jaj de szíp jány ez a háram,
 Elszeretném az egyiket
 Három közül a szebbiket.

Asszany ide hallgass
 Engem ne rágalmazz
 Mert én urad vagyok
 Néked parancsalak.

Ütik a betyárt a vasán,
Sír a kis jány az ablakán.
Ne sírj kisjány ajan nagyán,
Nem ütik a betyárt agyán.

Ere gyere rózsám, nincsen sár
Az ajtóman nincsen semmi, semmi zár.
Arany kilincs van az én ajtóman,
Bátran jühecc be te galambam.

Elmentem én Gyulára, Gyulára,
A gyulai vásárra.
Az én nevem Jankó,
Fakó lovam Pejgó,
Mind a négy lábárúi
Lehullott a patkó.

Nagy Tárkánba nem tudják a nevemet, de nevemet.
Majd megtudják, ha én innét elmegyek.

Az én nevem tájjes szekfű liiiam, de liiiam
Ha meghalak, kinyilik a siraman a liiiam

Atalmennek én a Tiszán ladikan, de ladikan.
Csak nem tudam, hol lakik a galambam, de galambam,
Itt lakik a faluba,
A harmadik szamszídba,
Tájjes szekfű, kék iboja, nefelejcs
Nyílik az ablakjába.

A fegyverem súlya
 A vállamat nyamja,
 Az én árva, bús szívemet
 Bánat szamarítja.
 Tekints fel az égre,
 A csillagas égre!
 Megátkozlak, hogy nem leszel baldag,
 Saha az életbe.

Ha elindult a gőzkocsi, hadd menjen,
 Én utánam senki ne keseregjen.
 Ha betörik ezt az árva fejemet,
 Ki massa ki az én véres ingemet?
 Masd ki babám, masd ki babám fehérre,
 Úgy üjjek az arvasak elébe.

Gyön, gyön, gyöngy, gyöngy annak az ára,
 Kéret engem egy huszár, hagy menyjek hazzája,
 Jaj anyám, a huszár azér huszár mer muszáj.
 Elmegyek hazzája.

Gyön, gyön, gyöngy, gyöngy annak az ára,
 Kéret engem egy Péter, hagy menyjek hazzája,
 Jaj anyám a Péter, ajan mint egy tál téfel,
 Nem, nem, nem, nem megyek hazzája.

Kéret engem egy Jánas, hagy menyjek hazzája.
 Jaj anyám, egy Jánas ajan mint egy tál bálmas,
 N, n, n, nem megyek hazzája.

Kéret engem egy mónár, h. m. h.
 Jaj anyám, a mónár, keze lába lisztbe jár.
 N. m. h.

Kéret engem egy kavács, h. m. h.
 Jaj anyám, a kavács, keze lába kalapács
 N. m. h.

Sebes pastán jár a babám levele.
Nyúcsd ki babám karadat, karadat.
Alvasd az én lapamat, lapamat
Alvasd igazán, húzd rá te kutya cigány.

Víz hajtja a maimat.
Szél a széli maimat.
Szerelem csinálja a hábaruságot.

Széna van az ólba,
A szénatartóba
Megölellek rózsám
A pitar-ajtóba.

Érik már a rapagó cseresnye
Megölellek rózsám estére.
Megölellek, megcsókallak 100-szar is
Valamennyi furcsa kis jány mind hamis.

Megizenem a tarkányi bírónak:
Márvány-kübül rakassa ki az utat.
Mert ha sár lesz, felfeccsen a
Kisbakkancsam szárára.
A szárárul a kamisz nadrágamra.

Ez a kis lány de szőlke,
Még azt mangyák felőle,
Szíp asszany lesz belőle.
Jól jár aki elveszi,
Magáénak teheti.
Göndör haja, csepp szája.
Csak én leszek a párja.

Látad babám, látad babám
 Az aradi nagy hegyet?
 Ha elhardad, ha elhardad,
 Akkar leszek a tied.

Azt a hegyet zsebkendőmbe,
 Kötényembe bizany elhardam,
 Így is a tied, úgy is a tied leszek,
 Kedves galambam.

Még azt kérdi a rendőrkapitány :
 »Mi a neved göndörhajú lány?<
 Az én nevem Sári, Sári,
 Mari, Kalári,
 »Gyere velem, rózsám, cicázni !«

Piraslik a hajnal Szeben felül,
 Még a lelkem is változik belül.
 Mindenfelül fenyít a háború,
 Mégis víg a magyar, nem szamarú,
 Jót akar a magyar, ne bántsátak
 Tejjes szándékát meg ne rantsátak,
 Mert biz' a, ha neki kereskedik,
 Higgýétek el, csúnyán verekedik.

Elment az én rózsám kertbe sétálni,
 Lehajola gyöngyvírág szakasztani.
 Apró annak a levele, jószagú,
 Érted vagyok, rózsám, mast is szamarú.

Zöld levelű piras retek megérett,
 Mint két galamb az urammal úgy élek.
 Erre kértem a jószágos teremtőt,
 Mert meguntam a maganyas esztendő.

Öreg asszany ne menj nagyon,
Mert a tied lötyög nagyon.
Hadd lötyögjön az ebatta,
Hétszer kapott az éccaka.

Ja váradi fagház ki van pingálva,
Az én kedves rózsám ada van zárva.
Irak néki egy szamarú levelet,
Jöjjön hazzám, hagyha igazán szeret.

Nem kell nekem ja ke' jánya, mer' barna
Nem dalagra nevelte jót jaz anyja,
Nékem pedig dalagra kell az asszany
Igen bizany, a ke' jánya kisasszany.

A vénasszanyak mindig rólam beszélnek
Nem dógazak, mégis igazán ílek.
Lapak annyit a setít íccakába,
Jó bárt iszák én reggelig ja csárdába.

Ha' csillagak beszélni is tunnának,
A jányakrul mindent kivallanának.
A csillagak, ha beszélni is tunnának,
Szép kis jányak szégyenbe marannának.

Kis kertembe aratják a zabát
Csürem mellé rakják az asztagat
Tetejére rászállatt egy csóka
Barna legíny szoktatatt a csókra.

Tizenháram szílbül van az én gatyám
Tizenháram este varrta ja babám
Nyújtsd ki babám karadat,
Alvasd el a lapamat.
Alvasd igazán, húzd rá te kutya *cigány*.

Sarazzák a legínyt, viszik katanának.
Három évig fija lesz az a kirájnak,
Három évig, séj haj,
Messze leszek kis angyalam tetűled,
isten tuggya haliak-e majd felűled.

Ides anyám, séj haj,
De nehéz a huszárnak
Szamarú élete a maga fijának.
Reggel nyalka látát,
Piras gyepplű szárát pucojja,
Este a babáját paplany alatt csókojja.

Csuhaj Rézi, még a karad is kavász!
Csuhaj retek, beh szeretlek,
Fene vónék, megennélek.
Csuhajrá, sárgarecece.
Babám szerecc-e?

Nyégerfalvi lányok, lányok
Kendert áztatni járnak, ni járnak
Jönnek haza vizesen
Adnak csókot szívesen, de szívesen.

Sírhat az az ídes anya,
Kinek két fia katana.
Egyik huszár, másik baka,
Jaj de szép egy pár katana.

Kihullatt a, kihullatt a szivar a zsebemből
Kitagadatt a babám a szíviből.
Kitagadatt, azír vagyok árva
Jajj de szípen szól a banda a remetei bálbí

Ha csakugyan csuhaj ja,
Nem találak szeretőt,
Felszántam a belényesi temetőt.
Vetek bele razmaringat,
Razmaringat, vialát,
Minden kis jány szakítsan le egy rózsát.

Nincsen nékem feleségem, de majd lesz.
Viszek néki piras csizmát, ha jó lesz,
De ha rossz lesz, feketét se viszek én,
Télen, nyáran mezítláb járatam én.

BETLEHEMJÁRÁS.

3 juhász, 3 király, 1 Heródes, 1 katona, 1 angyal.

Előre megy a katona engedélyt kérni a házbalépésre. Engedélyt kapnak.

Bemennek mind és elhelyezkednek ilyen formában : a három juhász hátul marad a betlehem körül. Az egyik juhász a bábokat táncoltatja.

A 3 király (Gáspár, Menyhért, Boldizsár) a betlehem közelében, Heródes szemben, mint idegen.

Az angyal előtérben :

Mennyből az angyal ...

KATONA :

Felséghez jöttek ezek a 3 napkeleti királyok.

HERÓDES :

Melyek azok a 3 napkeleti királyok?

GÁSPÁR (*kardot rántva*) :

Mi vagyunk ezek a királyok (*karddal mutat*). Én vagyok első, Gáspár, Arábiából hoztam aranyat.

HERÓDES :

Hát te ki vagy?

MENYHÉRT :

Én vagyok a második, Menyhért király. Lejöttem a Babilan tartományból, mert megismertem a csillagrul, hogy új király született. Ezirt jöttem felkeresésére. Haztam neki tömjént.

BOLDIZSÁR :

Én vagyok a harmadik, Baldizsár király. Perzsiából mirhát haztam.

AZ EGÉSZ KAR:

Hiszünk egy Istenben
A mi Teremtőnkben,
Atyában és fiúban
És a mi Urunkban.
Hiszünk egy Istenben.

HERÓDES :

Jaj nékem, mit tevő legyek, mit cselekedjek?

JUHÁSZ (*morogva*):

Akasztd fel magad.

HERÓDES :

Két éven alul a gyermekeket mind kardra vétetem...

JUHÁSZ :

De nem engedjük.

HERÓDES :

... hátha köztük lesz az újszülött király.

JUHÁSZ :

... Mihály.

HERÓDES :

Menjetek el és ha megláttátok, jöjjetek vissza.

ÉNEK :

... Szűz Mária e világra nékünk...

JUHÁSZ (*bejön*):

Szerencsés, füstös, lencsés, füstös kalbászt adjan az Isten a házi gazdának. Hát ti, fiaim, itt mulattok, itt vigadztok s öreg apátokról nem is gondoltok. Hát nem is tudjátok az Isten 10 parancsalátját, hogy ez a gircses, görcsös bat várja a hátatakat.

II. JUHÁSZ:

Hal jártál és mit láttál ?

I. JUHÁSZ:

Sinai hegyen jártam. Bakkecskét őriztem, úgy megőriztem, hogy egy se maradt belőle. De ha ez a gircses-görcsös bat nem lett vóna, még ezt a tikkes-tákas bacskaramat is meg ettük vóna a frakkasak. Hát tudad mit Börde pajtás?

II. JUHÁSZ:

Mit és mit?

I. JUHÁSZ:

Ezek a kékfejű, sárgafejű angyalok kántálták és kaptak, kántáljunk mi is. *(Elkezdik. Táncoltatják a bábokat)*. Vedd fel juhász a bundát, fogjunk göndör báránkát. Kis pelházba, palotába sétái-dudáig furujál. Billeg-ballag meg-megáll, úgy megáll, mint egy báb, a juhászra úgy vigyáz.

II. JUHÁSZ.

Hallod-e pajtás, én veled egy úton nem megyek, míg a házigazdánál nem kírsz egy szappanra, beretvára, zsírra valót.

i. JUHÁSZ:

Hogy menjek én kúdulni. Öreg apámnak az öregapja se ment ara.

íí. JUHÁSZ:

Pusztujjon a fia.

i. JUHÁSZ:

Elmentem eddig meg eddig, nem találtam senkit.

II. JUHÁSZ :

Erigy csak, erigy!

i. JUHÁSZ *(elment a házigazdához) :*

Mikor én a 6-ba főkapitány vótam, az árok szélibe sok barzát kivágtam, madarak árnyékát is mindig követtem, kakasnak tojását tarisznyámba szedtem. Igen szípen kírek egy kis zsírra valót, mert annyi a szakállamba a serke, balha, tetű, hogy Apsalon városába sincsen annyi betű. *(I. juhász kap.)* Már tudad Börde pajtás én má kaptam, amit kaptam, erigy te is, hogy kapjál te is.

*(II. juhász úgy mondja, mint az első.)**(Juhászok lefeküdni készülnek.)**(I. juhász lefekszik.)*

ANGYAL :

Glória.

II. JUHÁSZ:

Hallod pajtás, gomolya.

i. JUHÁSZ:

2—3 jó vóna !

II. JUHÁSZ:

Még ezek is megennék, ha vóna.

ANGYAL :

Glória.

I. JUHÁSZ:

Hallod pajtás, keljünk fel és menjünk Betlehembe

II. JUHÁSZ:

Talán Debrecenbe.

ANGYAL :

Gloria in excelsis Deo! Gloria!

II. JUHÁSZ:

Hallod, pajtás, gomolya! Menjünk Betlehem városba. Töröld meg az arcadat, mert ajan mint egy tyuktalla. Még a kakas is rá kukorékolna. Vóna bizony a pékinasnak is piszkafával, mit kitakarítana.

(Juhászok távozva éneklik):

Nosza, pajtás, fogd az ajtót,
 kezedbe a kilincstartót.
 Itt már többet nem maradunk,
 Hanem tovább masírozunk,
 Násza, násza jó gazda,
 Bocsáss minket utunkra;
 Házadra, magadra, szálljon Isten
 áldása !
 Megszületett a Jézuska
 Betlehemben a jászolba.

Szerencsés órát
 Boldog éccakátü

RÍGMUS.

Békességgel most e reggel
Köszöntünk e házhoz
Szomorúság, nyomorúság tőlünk távol álljon
A szép csillag vígan viliág
Az ő karikáján.
Haj rial-szóra, víg órára
Felviradtunk Szent István napjára.

TALÁLÓS KÉRDÉSEK:

Emelem az ágast
Taszítam a szőrest
Alul belé bütykezt.
Tanáld ki, mi jaz !

(Ökör, szekérrúd, járom.)

Hosszú vékony, zöld görbe.
Tudom, járt a kezedbe.

(Ugorka.)

Útan, útfílen kis fekete jaj !

(Tövis.)

Útan útfílen üstét baragatnak.

(Vakandtúrás.)

Angyam asszany elterpeszkedett,
Bátyám uram beleereszkedett.

(Kút.)

Van-e a világon szövő-fanó takács,
Az ő mesterségit ki nem vágja az ács.

(Pók.)

Síkutan paris
Júménis ális
Kantúris hányis
Ókutra malis.

(Sík úton por is.)

Elmentem a kerbe
 Leltem kerekdít.
 Vettem rajta veresdít,
 Beletettem a jukasdiba,
 Rátettem a púpasdit.
 Odament a natrapíjes.
 Úgy megütettem a hébehábaroval,
 Mingyár a jukába szalatt.

(Húst csenő círmos.)

A hód meglátta, nem bántatta
 A nap meglátta, mégis kapta.

(Harmat.)

Csimi-csamó két zsák matyó,
 A két szőrest tedd össze,
 A gajóját hadd közte.

(Hányd be a szemed.)

Csengű karó mas virágzik
 A vén asszany bagarázik

(Nyár-utó.)

MESE A LÉGYRŐL.

Valami állatka a bárka oldalára ragadott.
 Nőé azt mondta neki : *légy te is.*

SÍRFELIRATOK.

Volt nevem Bunta Ferenc
Míg éltem.
Gyilkos kezek által
A sírba tétettem.

Itt nyugszik az Úrban
Farkas Ilona
A jó édesanya
Béke, áldás poraira.

Én Balázs Mihály
Síromba leszálok.
A kedves nőm mellett
Nyugalmat találok.

Csók Rozina
Fájó szíve
Nyugodalmat
Itten lele.

Én Fazekas Péter
Síromba leszálok.
Jó kedves szüleim,
Az Isten hozzátok !

Itt nyugszik Balázs András
és
Fodor Mária.
Áldás, béke poraira.

Itt nyugszik a három testvér
Ő lelkük már Istennél.

Ez a kis sírhalom zárja el
Kelemen Ferenc drága hamvait,
Lelke már Istennél.